

UTILIZAREA LICHIDELOR OZONATE ÎN TRATAMENTUL GINGIVITEI

Barbuț Mihail

Catedra Stomatologie Terapeutică

Summary

The use of ozonized liquids in treatment of gingivitis

Ozonotherapy has been used for several decades in various medical fields. But it is moderate the use of ozone in stomatology. A method of treatment of gingivites was suggested in 1996 as well as of generalized marginal parodontites by using of ozonized solutions. So ozone proved to be useful due to its positive characteristics and features.

Rezumat

În diferite domenii medicale ozonoterapia se folosește de câteva decenii. Dar în stomatologie utilizarea ozonului este rezervată. În 1996 a fost propusă metoda de tratament a gingivitelor și parodontitelor marginale generalizate cu utilizarea soluțiilor ozonate. Datorită caracteristicilor și proprietăților pozitive ozonul este binevenit.

Actualitatea temei

În ultimii ani se acorda tot mai multă atenție asupra terapiei nemedicamentoase, care pot substitui sau într-o mare măsură reduce necesitatea în preparate medicamentoase, acționând asupra diferitor părți ale procesului patologic. Ozonoterapia este o metodă novatoare de tratament nemedicamentos sub formă de apă ozonată, uleiuri ozonate sau amestec de oxigen-ozon.

Gingivita cronică reprezintă o inflamație cronică de cauză microbiană a papilei și a marginii gingivale libere.

La 30 de pacienți cu diagnosticul de gingivită cronică de origine microbiană, s-au adresat cu următoarele semnele clinice: prurit gingival, discrete dureri la periaj și în timpul masticăției unor alimente dure, senzație de usturime, sîngerări gingivale la periaj și masticăție.

Obiectiv s-a observat: 1) sîngerarea gingivală datorită microulcerățiilor de la nivelul epitelului gingival și al fragilității capilarelor din corion, 2) culoarea roșie deschisă a gingiei, datorită hiperemiei active a vaselor din corion, și 3) tumefacție, mărirea de volum a papilelor gingivale și a marginii gingivale libere cu apariția de punji false produse prin edem reversibil și modificări ale aspectului suprafeței gingivale.

Prin metodele sale ozonoterapia modernă permite reducerea consumului de medicamente și consecutiv a reacțiilor secundare provocate de acestea. Terapia se bazează pe principalele proprietăți ale ozonului:

- antibacteriană, antifungică, antivirală;
- antiinflamatorie și imunomodulatorie;
- de reglare sistemică a homeostaziei în organism;
- optimizarea funcției organelor și sistemelor de organe;

Trebuie de menționat faptul că ozonul are o solubilitate mărită în apă (0,4 g/l), ce e de 7 ori mai mare decît a oxigenului. În mediul lichid viteza de descompunere depinde de calitatea apei temperatură și pH-ul mediului așa că în apă distilată perioada de înjumătățire este de 120 minute.

Alegerea concentrației depinde de starea țesutului și de gravitatea procesului inflamator al parodontiului de susținere.

Tratamentul gingivitei s-a efectuat după următoarea metodă:

- Detartraj, periaj, prelucrarea cu AirFlow;

- Clătirea cavității bucale cu apă distilată barbotată în prealabil cu ozon (250 ml apă distilată ozonată cu concentrația de ozon 6 mg/l se clătește de 2 ori pe zi timp de 6-8 zile).
- Clătirea pungii parodontale cu ajutorul irigatorului bucal încărcat cu apa distilată ozonată cu concentrația de 3 mg/l.
- Recomandări în privința respectării corecte a igienizării cavității bucale.

În urma prelucrării cu apa distilată ozonată au dispărut senzațiile de usturime culoarea gingiei a devenit normală, a dispărut tumefactia și sîngerările gingivale.

Concluzie

Ozonoterapia se folosește la tratamentul gingivitei și a altor maladii ale cavității bucale datorită:

- gradului ridicat de aplicabilitate;
- lipsei efectelor adverse;
- numărului limitat de contraindicații;
- apariției rapide a efectelor terapeutice;
- este o metodă eficientă de prevenție a unor boli;

La pacienții supuși tratamentului gingival au dispărut simptomele clinice cu dispariția sîngerărilor gingivale și a tumefacției gingivale, culoarea gingiei a devenit în normă într-un timp scurt.

Bibliografie

1. Severeneanu V. Parodontologie clinică și terapeutică, Ed. Ac. Române, București 1994.
2. Mârțu S., Mocanu C., Parodontologie clinică, Ed. Apolonia Iași - 2000
3. Dumitriu S., Dumitriu H., Etiologia microbiană în parodontitele marginale cronice. Profilaxie și tratament antimicrobian. Ed. Cerna, București, 1996.
4. Dumitriu H. Parodontologie, Ed. Viața Medicală Românească, 1997.
5. Масленников О.В., Конторщикова К.Н. Озонотерапия внутренние болезни. Н.Новгород 1999.
6. Beck/Viebahn-Hansler, Ozon-Handbuch, Background, Prevention, Therapy, Ecomed1997.
7. Разумов А.Н., Покровский В.И., Основные принципы и тактика озонотерапии, Пособие для врачей, Москва 2001.
8. Перетягин С.П., Бояринов Г.А., Зеленев Д.М., Техника озонотерапии, Н. Новгород 1991.